

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420505013
AA43-1083-15/8**SPRIEDUMS**
Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2015.gada 9.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Kaļiņina,
tiesnese S.Liniņa un tiesnese U.Mihailova,

piedaloties pieteicējam Ivaram un viņa pārstāvim Mārtiņam Eglem,
Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Satiksmes ministrijas pārstāvjiem
Baibai Jirgenai un Jānim Golubevam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz
Ivara pieteikumu par Satiksmes ministrijas 2013.gada 4.oktobra lēmuma
Nr.03-02/ atcelšanu, sakarā ar Ivara apelācijas sūdzību par
Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 14.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2013.gada 26.jūlijā Valsts akciju sabiedrība „Ceļu satiksmes drošības direkcija” (turpmāk – direkcija) nosūtīja pieteicējam Ivaram 2013.gada 25.jūlija paziņojumu Nr.11.11-4/ „Par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību zaudēšanu saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.¹panta sesto daļu” (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru informēja, ka pieteicējam kopējais par ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumiem reģistrēto pārkāpumu uzskaites punktu (turpmāk – punkti) skaits ir 12. Tā kā pieteicējs nav izpildījis 2012.gada 28.novembra paziņojumā noteikto pienākumu, 2013.gada 29.maijā pieteicējam reģistrēto punktu skaits palielināts par 2 punktiem. Savukārt ievērojot, ka pieteicējs nav izpildījis 2012.gada 14.decembra paziņojumā noteikto pienākumu, 2013.gada 15.jūnijā pieteicējam reģistrēto punktu skaits

palielināts par vēl 2 punktiem, līdz ar to kopējais punktu skaits ir sasniedzis 16 punktus. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.¹panta piektās daļas 6.punktu pieteicējam ir noteikts tiesību izmantošanas aizliegums no 2013.gada 31.jūlija līdz 2014.gada 30.jūlijam. Taču ņemot vērā to, ka pieteicējam 10 gadu laikā atkārtoti piemērots tiesību aizliegums par maksimāli pieļaujamo punktu skaita pārsniegšanu, saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.¹panta sesto daļu pieteicējs ir zaudējis transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, kuras pieteicējs varēs iegūt ne agrāk kā piecus gadus pēc sākotnējā lēmuma spēkā stāšanās, t.i., pēc 2018.gada 30.jūlija likumā noteiktajā kārtībā.

Minētais paziņojums pieteicējam ierakstītā pasta sūtījumā nosūtīts uz deklarētās dzīvesvietas adresi.

[2] Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu par sākotnējo lēmumu, direkcija noraidīja pieteicēja lūgumu par sākotnēja lēmuma atcelšanu, ar kuru pieteicējam iestājies transportlīdzekļu vadīšanas tiesību aizliegums.

Direkcijas lēmumu pieteicējs apstrīdēja Satiksmes ministrijā. Ministrija 2013.gada 4.oktobra lēmumā Nr.03-02/ atzina direkcijas pieņemtos lēmumus par tiesiskiem, ņemot vērā turpmāk minēto.

[2.1] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 4.panta piekto daļu, transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistru uztur direkcija. Atbilstoši šā likuma 43.¹panta pirmajai daļai punkti tiek reģistrēti transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā (turpmāk – reģistrs). Savukārt punktu sistēmas piemērošanas kārtību reglamentē Ministru kabineta 2004.gada 21.jūnija noteikumi Nr.551 „Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumi” (turpmāk – noteikumi). Turklāt, atbilstoši noteikumu 4.punktam, par punktu reģistrāciju amatpersona atsevišķu lēmumu nepieņem. Punktus reģistrē automatiski dienā, kad beidzies lēmuma par administratīvā soda piemērošanu apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas termiņš. Informāciju par administratīvā soda piemērošanu transportlīdzekļa vadītājam reģistram tiešsaistes datu pārraides režīmā nodod Sodu reģistrs.

[2.2] Atbilstoši reģistra datiem pieteicējam uz 2013.gada 15.jūniju ir piemēroti šādi punkti:

1) 2009.gada 15.maijā transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz 1,0 promili – 8 punkti;

2) 2012.gada 24.novembrī luksofora vai satiksmes regulētāja dotā signāla neievērošana – 4 punkti.

[2.3] Pārbaudot administratīvās lietas materiālus, Satiksmes ministrija atzinusi, ka direkcija ir nosūtījusi pieteicējam noteikumos noteiktos paziņojumus un ievērojusi noteikumos noteikto paziņojumu nosūtīšanas kārtību.

[2.4] Ņemot vērā to, ka pieteicējs 2009.gada 23.oktobrī ir reģistrējies direkcijas elektroniskajā e-pakalpojumu sistēmā un piekritis paziņojumu saņemšanai elektroniski uz e-pastu, direkcija pamatoti paziņojumus pieteicējam sūtījusi elektroniski, ievērojot noteikumu 27.¹punktu.

[2.5] Tā kā līdz paziņojumos noteiktajiem termiņiem netika izpildītas piemēroto ietekmēšanas līdzekļu prasības, direkcija pamatoti un atbilstoši noteikumiem 2013.gada 29.maijā palielinājusi reģistrēto punktu skaitu par diviem punktiem, savukārt 2013.gada 15.jūnijā – par vēl diviem punktiem.

Sākotnējais lēmums nosūtīts ierakstītā vēstulē uz pieteicēja deklarēto dzīvesvietu 2013.gada 25.jūlijā.

Atbilstoši Augstākās tiesas judikatūrai (piemēram, 2010.gada 10.septembra lēmums lietā Nr.SKA-749/2010) paziņojums par ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu (izņemot brīdinājumu) atbilst visām administratīvā akta pazīmēm un ir atzīstams par administratīvo aktu. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70.panta pirmo daļu, ja ārējā normatīvajā aktā vai pašā administratīvajā aktā nav noteikts citādi, administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam. Veids, kādā administratīvo aktu paziņo adresātam – rakstveidā, mutvārdos vai citādi, – neietekmē tā stāšanos spēkā. Minētajā lēmumā Augstākā tiesa norādījusi, ka punkti nav atsevišķs administratīvā soda veids, taču rada papildu sekas izdarītam administratīvajam pārkāpumam. Punktu mērķis ir uzskaitīt administratīvos pārkāpumus ceļu satiksmē, lai atkarībā no to skaita varētu uzlikt transportlīdzekļa vadītājam papildu ietekmēšanas līdzekļus. Turklāt, kā to jau ir norādījusi Administratīvā rajona tiesa 2013.gada 6.jūnija spriedumā lietā Nr.A420365312, persona pati vislabāk zina par tās pieļautajiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, un apzinīgam autovadītājam ir jāseko līdzi iegūto punktu skaitam un jāpārzina sekas, kādas rodas pie attiecīgo iegūto punktu skaita. Apzinīgam autovadītājam ir jāpārzina normatīvie akti, kas attiecas uz drošu braukšanu, lai maksimāli novērstu iespējamo apdraudējumu sev un citiem satiksmes dalībniekiem.

[3] Pieteicējs vērsās tiesā ar pieteikumu, kurā lūdz atcelt pārsūdzēto lēmumu. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Punktu sistēmai ir sodošs raksturs. Šāds pieteicēja viedoklis pamatots ar Satversmes tiesas secinājumiem 2002.gada 20.jūnija spriedumā lietā Nr.2001-17-0106. Pieteicējs nepiekrīt pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, ka punkti nav sods un tāpēc policijai lēmumos nebija jānorāda informācija par reģistrējamiem punktiem. Ņemot vērā Ceļu satiksmes likuma 43.¹panta pirmajā daļā un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – kodekss) 22.pantā noteikto, atzīstams, ka abas normas norāda uz personas uzvedības ietekmēšanu, lai tās ievērotu normatīvo aktu prasības. Lai piemērotu kodeksā paredzēto sodu un punktus, ir jāpastāv priekšnoteikumam – administratīvajam pārkāpumam. Šādu pieteicēja viedokli pamato noteikumu 6.punktā noteiktais. Līdz ar to atzīstams, ka pārkāpumu uzskaites punktus nav iespējams piemērot patstāvīgi. Ņemot vērā Krimināllikuma 44.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto, atzīstams, ka tiesību iegūšanas aizliegums uz 5 gadiem bardzības ziņā atbilst Krimināllikumā noteiktajam soda veidam. Ņemot vērā punktu un no tiem izrietošo transportlīdzekļu vadītāju uzvedības ietekmēšanas līdzekļu

nesaraujamo saiti ar administratīvā pārkāpuma lietām, kuras tiek pielīdzinātas krimināllietām, arī pēc rakstura punktu sistēma jāpielīdzina krimināllietām.

[3.2] Valsts policijas darbinieki, noformējot lēmumus administratīvā pārkāpuma lietās, neinformēja pieteicēju par piemērojamajiem punktiem. Līdz ar to ir pārkāpts paziņošanas princips, un punktus nedrīkstēja uzskaitīt. Tādējādi ietekmēšanas līdzekļu piemērošana un uz to pamata papildus pieskaitītie punkti ir prettiesiski.

Pieteicējs nepiekrīt argumentam, ka attiecībā uz punktiem atsevišķu lēmumu nav jāpieņem un tie reģistrējami automātiski. Punktu piemērošanas apstākļi liecina par to, ka tas ir obligātais administratīvais akts. Punktu piemērošana pilnā mērā izriet no piemērotās kodeksa normas administratīvās pārkāpuma lietas ietvaros. Punktu piemērošana varētu būt konstatējošs administratīvais akts. Pieteicējam nav paziņots par piemērotajiem punktiem (ne ar policijas lēmumiem, ne arī jebkādā citā veidā), līdz ar to atzīstams, ka punktu piemērošana nevar stāties spēkā. Tādējādi nav ievērots Administratīvā procesa likuma 70.panta pirmajā daļā noteiktais paziņošanas pienākums. Līdz ar to tika pārkāpts Latvijas Republikas Satversmes 90.pants – tiesības zināt savas tiesības.

[3.3] Par administratīvo pārkāpumu piemērotais sods un par to pašu pārkāpumu piemērotie punkti izriet no vieniem un tiem pašiem faktiskajiem apstākļiem. 2009.gadā pieteicējs atzīts par vainīgu kodeksa 149.¹⁵panta otrās daļas pārkāpuma izdarīšanā, par ko tika piemēroti 8 punkti uz 5 gadiem. Šajā lietā uzlikto sodu – tiesību atņemšanu – pieteicējs izcieta. Tā kā iepriekš arī pieteicējam piemēroti soda punkti, tad līdz ar šo pārkāpumu sasniegts maksimālais soda punktu skaits un soda punktu sistēmas ietvaros piemērotais tiesību izmantošanas liegums sakrita ar tiesību atņemšanas sodu pārkāpuma lietas ietvaros. Tomēr piemērotie punkti ar to netika dzēsti, bet palika spēkā. Tādējādi tiesību atņemšanu pieteicējs izcieta divas reizes neatkarīgi no tā, ka abi termiņi viens ar otru sakrita. Turklāt pirmais vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums lielā mērā balstījās uz jau iepriekš par pārkāpumu piemērota soda izciešanas sekām. Šīs iepriekšējā pārkāpuma sekas – piemērotie punkti – nebija sekundārs vai kvalificējošs apstāklis, kuru ņemt vērā pie aizlieguma piemērošanas, bet tieši pretēji – tam bija noteicošā loma punktu limita sasniegšanā un līdz ar to aizlieguma piemērošanā.

Pēc aizlieguma piemērošanas sasniegtā punktu limita dēļ daļu punktu dzēsa, tomēr iepriekš piemērotie 8 punkti vēl palika spēkā saskaņā ar noteikumu 11.punktu. Kad iepriekšējo tiesību izmantošanas aizliegumu pieteicējs bija izcietis un varēja izmantot tiesības, pieteicēju atkal atzina par vainīgu tādā pārkāpumā, par kuru piešķir 4 pārkāpumu uzskaites punktus. Tā kā pieteicējam vēl bija spēkā 8 punkti, tad pēc viena administratīvā pārkāpuma un neizpildītu ietekmēšanas līdzekļu dēļ pieteicējam jau atkārtoti sakrājās maksimālais punktu skaits, kā rezultātā tika piemērots atkārtots tiesību izmantošanas aizliegums un aizliegums tiesības iegūt ne ātrāk kā pēc 5 gadiem. Tādējādi tiesību ierobežojums ir piemērots divreiz, balstoties uz vieniem un tiem pašiem apstākļiem. Līdz ar to 8 pārkāpumu uzskaites punktu atstāšana spēkā pēc pirmās

aizlieguma piemērošanas reizes un otrā aizlieguma piemērošana uz šo pašu punktu bāzes ir dubultās sodīšanas aizlieguma (*ne bis in idem*) principa pārkāpums.

[3.4] Ceļu satiksmes likums nav devis pilnvarojumu Ministru kabinetam noteikumos ietvert tiesību izmantošanas aizliegumu uz vieniem un tiem pašiem punktiem. Ceļu satiksmes likuma 43.pantā ir norādīti tikai punktu noilgumi, tomēr nekur nav norādīts, ka uz vieniem un tiem pašiem punktiem drīkstētu piemērot vairākas reizes tiesību izmantošanas aizliegumu. Tāpat Ministru kabinetam nav pilnvarojums noteikumos ietvert normas par papildus punktu piemērošanu par neizpildītiem ietekmēšanas līdzekļiem, taču pēdējie 4 punkti pieteicējam tika piemēroti par noteikto ietekmēšanas līdzekļu neizpildīšanu.

[3.5] Pieteicējs uzskata, ka noteikumu 11., 15. un 18.punkts neatbilst Ceļu satiksmes likuma 43.¹pantam.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 14.aprīļa spriedumu pieteicēja pieteikums noraidīts. Tiesa atzina, ka pārsūdzētais lēmums pieņemts atbilstoši tiesību normām.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda turpmāko.

[5.1] Noteikumu 11.punktā ir veikti grozījumi, kuri paredz, ka, piemērojot transportlīdzekļa vadītājam šo noteikumu 20.punktā minēto transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu, dzēs visus uzskaites punktus. Līdz ar to minētā norma aktuālajā redakcijā piemērojama arī izskatāmajā gadījumā.

[5.2] Pirmās instances tiesa pārāk šauri interpretēja soda punktu sodošu dabu un nav piemērojusi dubultās sodīšanas aizlieguma principu.

[5.3] Tiesa nepareizi vērtējusi paziņošanas pienākumu par katru atsevišķo soda punktu piemērošanu.

[5.4] Ministru kabinetam nav piešķirts deleģējums piemērot punktus par ietekmēšanas līdzekļu prasību neizpildi, līdz ar to tie pieteicējam piemēroti nepamatoti. Turklāt noteikumu 11., 15 un 18.punkts neatbilst Ceļu satiksmes likuma 43.¹pantam.

[5.5] Ar pārsūdzēto lēmumu piemērotais transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums nav samērīgs.

[6] Paskaidrojumā par apelācijas sūdzību Satiksmes ministrija paudusi viedokli, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet pieteikums ir noraidāms.

[7] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumu un apelācijas sūdzību un sniedza paskaidrojumu, minot iepriekš izvirzītos argumentus.

Satiksmes ministrijas pārstāvis pieteikumu un apelācijas sūdzību neatzina, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā ietverto pamatojumu.

Motīvu daļa

[8] Izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība ir pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[9] No lietas faktiskajiem apstākļiem konstatējams, ka 2009.gada 12.maijā pieteicējs izdarīja administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē – vadījis transportlīdzekli alkohola reibumā (no 0,5 promiles līdz 1,0 promilei). Pieteicējam par šo pārkāpumu cita starpā tika uzskaitīti astoņi uzskaites punkti, kuriem bija jāsaņem punkti līdz 2014.gada 14.maijam.

Ievērojot uz 2009.gada 12.maiju uzkrāto punktu daudzumu, pieteicējam tika piemērots arī ietekmēšanas līdzeklis – transportlīdzekļa tiesību izmantošanas aizliegums uz vienu gadu, pamatojoties uz noteikumu 12.5.apakšpunktu. No minētā secināms, ka par 2009.gada 12.maijā izdarītā pārkāpuma rezultātā iegūtajiem astoņiem punktiem pieteicējam 2009.gada 12.maijā tika piemērots ietekmēšanas līdzeklis.

Tomēr direkcija 2012.gada 28.novembrī nosūtīja pieteicējam paziņojumu (*lietas 30.lapa*), ar kuru par 2009.gada 12.maija pārkāpuma astoņiem punktiem, pamatojoties uz noteikumu 12.2.apakšpunktu, tika piemērots ietekmēšanas līdzeklis – apmācības kursi ceļu satiksmes drošības jautājumos un transportlīdzekļa drošas vadīšanas jautājumos (turpmāk – apmācības kursi). Paziņojumā pieteicējam izteikts brīdinājums, ka apmācības kursu neiziešanas sekas būs papildus divi pārkāpumu uzskaites punkti.

Kā apgalvojis pieteicējs tiesas sēdē, viņš līdz sākotnējā lēmuma saņemšanas informāciju par paziņojumiem vai paziņojumus nav saņēmis. Tāpat pieteicējs tiesas sēdē apstiprināja, ka pēc 2010.gada 12.maija nokārtojis eksāmenu transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atgūšanai un tiesības atguvis.

Nemot vērā, ka par 2009.gada 12.maija pārkāpumu 2009.gada 15.maijā pieteicējam tika piemērots ietekmēšanas līdzeklis – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums uz vienu gadu, kuru pieteicējs izcieta, tad atzīstams, ka direkcijai nebija tiesiska pamata 2012.gada 28.novembrī piemērot pieteicējam vēl vienu ietekmēšanas līdzekli – apmācības kursus – par 2009.gada 12.maija pārkāpuma astoņiem punktiem, ievērojot principu, ka nav atļauts par vienu un to pašu pārkāpumu negatīvi ietekmēt atkārtoti.

Par to, ka pieteicējs izcieta iepriekš piemēroto ietekmēšanas līdzekli, liecina pieteicēja paskaidrojums tiesas sēdē un arī tas, ka pieteicējs 2012.gadā piedalījās ceļu satiksmē un nav saukts pie administratīvās atbildības par to, ka viņam nebija tiesību piedalīties ceļu satiksmē. Satiksmes ministrijas pārstāvji šo apstākli nav apšaubījuši.

Ievērojot, ka direkcijai nebija tiesiska pamata 2012.gada 28.novembrī piemērot pieteicējam ietekmēšanas līdzekli – apmācības kursus – par 2009.gada 12.maija pārkāpuma astoņiem punktiem, par kuriem pieteicējam 2012.gada 15.maijā tika piemērot seku ziņā smagākais ietekmēšanas līdzeklis – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums uz vienu gadu,

secināms, ka direkcijai nebija tiesiska pamata attiecībā uz pieteicēju piemērot arī noteikumu 15.punktu – reģistrēto uzskaites punktu skaitu palielināt par diviem punktiem, ja transportlīdzekļa vadītājs sešu mēnešu laikā nav izpildījis piemērotā ietekmēšanas līdzekļa prasības – un 2013.gada 29.maijā reģistrēt papildus divus pārkāpumu uzskaites punktus par 2012.gada 28.novembrī piemērotā ietekmēšanas līdzekļa prasības neizpildi.

[10] Pieteicējs tiesas sēdē apstiprināja, ka nav saņēmis nevienu direkcijas uz e-pasta adresi @inbox.lv nosūtīto paziņojumu. Savukārt direkcija un Satiksmes ministrija apgalvo, ka pieteicējs 2009.gada 23.oktobrī bija reģistrējies direkcijas elektroniskajā e-pakalpojumu sistēmā un piekritis paziņojumu saņemšanai elektroniski uz minēto e-pasta adresi, taču pierādījumus šāda fakta apstiprināšanai nav iesnieguši, norādot, ka šo faktu nav iespējams pierādīt. Ievērojot pieteicēja apgabaltiesas sēdē sniegto paskaidrojumu, ka 2009.gadā pieteicēja dēlam bija izsniegta pilnvara rīkoties pieteicēja un pieteicēja individuālā uzņēmuma vārdā un, iespējams, dēls arī nokārtoja pieteicēja reģistrēšanu direkcijas elektroniskajā e-pakalpojumu sistēmā, kopsakarā ar to, ka e-pasta adrese @inbox.lv pieteicējam ir zināma – tā ir pieteicēja uzņēmuma e-pasta adrese, apgabaltiesa atzīst, ka apstākļi, ka pilnvarota persona pieteicēju neinformēja par viņa reģistrēšanu direkcijas elektroniskajā e-pakalpojumu sistēmā, nav pamats atzīt, ka direkcijas rīcība, sūtot paziņojumus uz pieteicēja e-pasta adresi, bija prettiesiska. Šādu secinājumu apgabaltiesa pamato ar noteikumu 27.1.punktā noteikto – ja transportlīdzekļa vadītājs Ceļu satiksmes drošības direkcijas interneta vietnē (www.csdd.lv) ir reģistrējies elektroniskajā e-pakalpojumu sistēmā elektronisko paziņojumu saņemšanai un ir piekritis šajos noteikumos noteikto paziņojumu saņemšanai elektroniski, uz transportlīdzekļa vadītāja deklarēto dzīvesvietu paziņojumi netiek sūtīti.

[11] Kā izriet no lietā iesniegtajiem pierādījumiem, pieteicējam par 2012.gada 24.novembrī izdarīto administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē tika reģistrēti 4 uzskaites punkti, un to skaits 2012.gada 24.novembrī bija 12.

Atbilstoši noteikumu 12.4.apakšpunktam, ja iegūto uzskaites punktu skaits sasniedz 12, transportlīdzekļa vadītājam piemēro ietekmēšanas līdzekli – eksāmenu un transportlīdzekļu vadīšanas iemaņu pārbaudi. Par minētā ietekmēšanas līdzekļa piemērošanu direkcija pieteicēju informēja ar 2012.gada 14.decembra paziņojumu (*lietas 29.lapa*), vienlaikus brīdinot, ka eksāmena nenokārtošanas gadījumā pārkāpumu uzskaites punkti palielināsies par diviem.

Minētajā paziņojumā eksāmena un transportlīdzekļu vadīšanas iemaņu pārbaudes nokārtošanai noteiktais termiņš bija 2013.gada 14.jūnijs.

Ievērojot, ka pieteicējs eksāmenu nebija nokārtojis, tad viņam pamatoti un atbilstoši noteikumu 18.punktā noteiktajam 2013.gada 15.jūnijā uzskaites punktu skaits tika palielināts par diviem punktiem.

Apgabaltiesa konstatē, ka par 14 uzskaites punktiem noteikumu 12.punktā nav paredzēts atsevišķs ietekmēšanas līdzeklis, savukārt 16 uzskaites punktus

pieteicējam, ievērojot apgabaltiesas iepriekš izdarīto secinājumu, nebija pamata konstatēt. Minētais ir pietiekams pamats Satiksmes ministrijas 2013.gada 4.oktobra lēmuma Nr.03-02/ atcelšanai.

Ievērojot, ka izskatāmajā gadījumā negatīvas sekas pieteicējam tika radītas ar pārsūdzēto lēmumu kā galīgo lēmumu administratīvajā procesā iestādē, atceļot to, tiek atcelts arī pieteicējam šajā procesā noteiktais transportlīdzekļa vadīšanas tiesību ierobežojums.

Apmierinot pieteicēja pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu, apgabaltiesa nevērtē pieteicēja pieteikumā un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus procesuālās ekonomijas dēļ.

[12] Pirmās instances tiesas spriedums nav pareizs.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt Ivara pieteikumu.

Atcelt Satiksmes ministrijas 2013.gada 4.oktobra lēmumu Nr.03-02/ no tā pieņemšanas dienas.

Piespriest no Latvijas Republika par labu Ivaram personas kods deklarēta dzīves vieta , viņa samaksāto valsts nodevu 85,37 euro apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā vienā mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	(personiskais paraksts)	I.Kaļiņina
Tiesnese	(personiskais paraksts)	S.Liniņa
Tiesnese	(personiskais paraksts)	U.Mihailova

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās apgabaltiesas

tiesnese I.Kaļiņina

Rīgā 2015.gada 9.novembrī